

KIRKKOTAISTELU JUURI NYT

Väinö Hotti

”Maallikot hyödyttäisivät meidän teologien viranhoitoa parhaalla mahdollisella tavalla, mikäli eivät luottaisi meihin ilman muuta. Heidän pitäisi aina Pyhän Raamatun perusteella asettaa meidät vastuuseen julistuksestamme, opetuksestamme ja elämästämme. Heidän ei pitäisi koskaan hyväksyä sitä mitä sanomme vain siksi, että olemme teologeja” (Leif Andersen, Perusta 4/92).

LEIF ANDERSEN

Väliotsikot, lih, kurs. ja allev. VHn

Samalla tasolla

Jumalan sana ei nosta meitä (sananjulistajia) pari metriä lattiasta ylös hengellisesti korotetuiksi ”rupusakki” yläpuolelle. Sen sijaan se asettaa sananjulistajan saman puhuttelun alaiseksi kuin muutkin. **Jumalan sana on meidän kaikkien yläpuolella**, ja se asettaa jokaisen samalle paikalle... Olemme niin kiinni siinä selityksessä, että kaikki seurakunnassa ovat lampaita, ettei **paimenille jää kerrassaan mitään paikkaa...**

Nuoret avainasemassa

He (nuoret) näkevät usein hyvin nopeasti jotain niistä rintamalinjoista, joihin raamatullinen suuntautuminen tulee heidät viemään: taistelu väärää oppia vastaan, raamatukriittisiä pappeja ja julistajia vastaan. Heillä on paljon rohkeutta ja tahtoa kompromissittomaan taisteluun pahuuden hankivaltoja vastaan kirkossa. **He ovat todellakin valmiit kirkkotaisteluun...** Olemme sytyttäneet heidät raamatulliseen evankelioimisintoon ja taistelutahtoon. Mutta **näkevätkö he meidän sitten kulkevan heidän edellään taistelussa piispoja ja pappeja vastaan?!** Niin, he kuulevat meidän istuva kahvipöydässä ja valittavan kirkon tilannetta – ja kuten Poul Hoffman asian ilmaisee, me lyömme nyrkkiä pöytään ja sanomme: ”Nyt saa riittää, nyt täytyy tehdä jotain” ja sitten me todellakin luulemme tehneemme jotain.

Kirkkotaistelua ei ole käyty

Mutta näin ei ole. **Kirkkotaistelua ei ole käyty.** Useimmiten olemme olleet saarnatuoleissa ja luokahuoneissa valmiit puhumaan piispojen ja pappien

lörpötystä vastaan! Itse emme ole vetäneet johtopäätöksiä omasta julistuksestamme. Nuoret pitävät meitä teologeina, jotka suuntautuvat yliopistoteologiaa vastaan. Meidän vihastumisellamme raamattukritiikkiä vastaan ei ole mitään rajoja.. Siten me hankimme sekä vihollisia että ystäviä. Mutta se mitä nuoret näkevät meissä, kun me lähdemme hoitamaan papinvirkkaa, on **kollegiaalinen, kansankirkollinen suhtautuminen naapuriseurakuntien pappeihin, rovasteihin ja piispoihin.**

Tuloksena on, että taisteluintonsa säilyttäneet nuoret kykenevät ajan mittaan näkemään vain yhden ainoan ulospääsyn ollakseen uskollisia meidän raamatulliselle perinnöllemme: **kirkosta eroaminen!** He eivät todellisuudessa tunne käsitettä kirkkotaistelu (taistelu kirkon rappiota vastaan kirkon sisällä ja sisältä). **He eivät näet ole koskaan nähneet niiden, jotka kutsuivat heidät taisteluun, toteuttavan sitä...**

Kaksi vaihtoehtoa

Tanskassa tunnetaan laajasti ottaen vain kaksi tapaa suhtautua uskottomaan kansankirkkoon: joko me pidämme rauhaa kirkon kanssa olemalla kansankirkollisia ja uskollisia paikalliselle seurakunnalle tai me pidämme rauhaa kirkon kanssa olemalla ei-kirkollisia ja pysyttelemällä omissa oloissamme. **Mutta hyvin harvat rakastavat kirkkoa niin paljon, että tahtovat taistella kirkon kanssa kirkon puolesta, sisältä käsin!**

Niin huomaamme, että raamattu-uskolliset kristityt keskustelevat ainoastaan siitä, että **pitääkö meidän jäädä kirkkoon vai erota siitä.** Pitääkö meidän jäädä kirkkoon ja olla osaltamme vastuussa sen uskottomuudesta – vai pitääkö meidän pestä kätemme ja lähteä ulos kansankirkon Babylonista? Hyvin harva tuntee ylipäätään kolmannen vaihtoehdon: kirkkotaistelun! Jäää kirkkoon ja taistella sen puolesta. Taistella sen kanssa!

Ainoa raamatullinen vaihtoehto

Mielestäni **kirkkotaistelu on Raamatun perusteella ainoa mahdollinen tapa jäädä uskottomaan kirkkoon. Taistelu ainoalla Raamatun tuntemalla aseella: sanan julistuksella...** Kun jäämme uskottomaan kirkkoon, niin me olemme osaltamme vastuussa sen uskottomuudesta, jos vaikenemme!...

Ennen eroamista

Mielestäni meidän pitää vasta sitten panna välit poikki kirkkoruumiimme kanssa, kun emme enää voi elää tai vapaasti julistaa siinä... Ei, niin kauan kuin me voimme elää ja julistaa vapaasti kirkossa, me saamme jäädä – **mutta kirkkotaistelun etumerkein.** Monet meistä – niin teologeista kuin maalikoista – ovat epätoivoisia

kirkon tilanteesta ja murheellisia kaiken sen mielettömyyden ja jumalattomuuden tähden, joka vallitsee meidän kirkossamme ja hajottaa sitä...

Teologiain laiminlyönnit

Sen sijaan että (teologit) olisivat johtaneet ja suojelleet laumaa, paimenet – teologit siis – ovat **hajottaneet seurakunnan ja tehneet siitä susien ja ryövärien saaliin**; sen sijaan että olisivat huolehtineet lampaista., joita Herra ylipaimenena tahtoo johtaa, ovat paimenet tulleet vastuuttomiksi palkkapaimeniksi, jotka eivät kykene uneksi- maankaan antavansa henkensä lampaiden puolesta. **Niin, paimenista itsestään on tullut susia ja ryöväreitä.** He ovat menneet ryöstöretkelle heille uskottuun laumaan ja hävittäneet, raadelleet ja tappaneet.

Kahdenlaisia teologeja

Luonnollisesti emme voi yleistää tätä kaikkia teologeja koskevaksi. Onhan teologiain välillä elämän ja kuoleman ero – toiset ovat päättäneet olla Jumalan seurakunnan oikeita paimenia, Raamattuun ja tunnustukseen sitoutuneita, toiset taas kieltävät julkisesti jopa kristillisen uskon perusteet...

Teologiain imago

Me ehkä luulimme, että on jotakin hienoa tulla Teologiksi. Niin on varmasti ollutkin – toisenlaisena aikana ja toisenlaisessa kirkossa. Mutta tässä ja nyt on teologina oleminen **häpeä ja häpeällistä**. Samoin kuin oli vanhassa Israelissa, jossa sitä, jota kutsuttiin ”profeetaksi”, pidettiin siten vääränä profeettana, niin että Aamoksen täytyi sanoa: **”En minä ole profeetta enkä profeetan oppilas, vaan minä olen paimen ja metsäviikunapuiden viljelijä”** (Aam.7:14), niin mielestäni merkitsee nykyään tulla kutsutuksi **”teologiksi” melkein samaa kuin olla palkkapaimen ilman vastuuta, susi ja ryöväri.**

Mikä väärä profeetta varsinaisesti on? Määritelmän mukaisesti väärä profeetta on teologi. Kaikki muut harhaanjohdetut eksyvät, mutta **väärä profeetta eksyttää**. Hän on se, jolla on kaikki mahdollisuudet ja kaikki kyky erottaa oikea väärästä, mutta joka siitä huolimatta eksyttää.

Paimenen vastuu

Seurakunnan opettajan tuomio tulee olemaan kovempi, koska hänellä on vastuu laumasta – jos lauma eksyy, se on paimenen syy ja paimenta pitää rangaista, ei laumaa...

Meidän seurakuntamme kysyvät meiltä: *”Nyt te olette tutkineet ja opiskelleet jokaisen Uuden testamentin jakeen ja olette kirjoittaneet tutkimuksia joka toisesta. Nyt emme voi odottaa pidempään: Mikä on lopputulos? Tulkaa nyt esiin sen kanssa te teologit. Mikä on tämän kaiken ydin? Mitä evankeliumi oikein on?”* Ja sitten he saavat 17 erilaista vastausta – toisinaan 17 erilaista vastausta kultakin teologilta...

Mutta kun on kyse itse asian ytimestä, näyttää siltä, ettei meillä ole hajuakaan siitä, mistä on kyse.

Piispat laiminlyöneet velvollisuutensa

Yliopiston teologian puolustukseksi pitää kuitenkin sanoa, että se kaikesta huolimatta on sitoutunut ainoastaan seuraamaan tervettä järkeä, kun taas tanskalaiset piispat ovat samalla sitoutuneet seuraamaan Raamattua ja tunnustusta.

Mutta piispat eivät ole selvästikään ajatelleet täyttää velvollisuuttaan valvoa oppia, minkä he ovat valalla vannoen luvanneet tehdä.

Kuukausia voidaan käyttää siihen, että selvitetään perinpohjaisesti miten joku pappi on tullut juopuneena jumalanpalvelukseen, mutta ei nähdä mitään parannustehtävää siinä, että yksi ja toinen **kieltää neitseestäsyntymisen ja ylösnousemisen.**

Neitseestäsyntymisen kieltäminen

Minun vanhempieni seurakuntaan piti valita uusi pappi. Äitini kuului seurakuntaneuvostoon ja hän osallistui jumalanpalvelukseen, jossa yksi hakijoista toimitti kasteen. Jälkeenpäin hän kysyi papilta, kykenikö tämä itse vastaamaan ”kyllä” siihen kysymykseen, jonka hän oli esittänyt kastettavan lapsen vanhemmille, kun siinä lausuttiin esim. ”syntyi neitsyt Mariasta”. **Vastaus oli – käärittynä lukuisiin teologisiin fraaseihin ”ei”.**

Piispat tietävät, että tämä ei ole harvinaista. Pappi tietää, että hänen täytyy kieltäytyä kastamasta, jos ihmiset sanovat selvästi ”ei” kastetunnustukselle. Samanaikaisesti hän myöntää avoimesti ettei itsekään ole samaa mieltä kastetunnustuksen kanssa. Ja juuri tämä on itse perusta hänelle, kun hän hakee virkaa.

Kyseessä on sisälukutaito

Tätä en ymmärrä. Ymmärrän liiankin hyvin, että tunnustuksen sisältöä voidaan epäillä. Ymmärrän, että piispojen ei pidä jahdata pappeja, jotka ovat joutuneet epäilyksiin.

Mutta tanskalaisessa pappislupauksessa ordinoitava todella lupaaavat ”taistella sellaisia oppeja vastaan, jotka sotivat kansankirkon uskontunnustusta vastaan!”

Ja niin meillä on ihminen, joka on hyvin koulutettu mm. etiikassa ja joka juhlallisesti lupaa seurakunnalleen ja piispalleen taistella juuri sellaisia oppeja vastaan, joihin hän julkisesti tunnustautuu... Tässä ei ole tulkinnoista, pitkämielisyydestä ja orjuudesta. **On kysymys sisäluvusta** ja siitä, että **toimitaan annetun lupauksen mukaisesti.**

Välinpitämättömyys

Ehkä kaikkein kauheinta on se, että piispat näyttävät olevan **täysin välinpitämättömiä!** Haluaisin todellakin nähdä tanskalaisen piispan – edes yhden ainoan – astuvan esiin ja julkisesti sanovan, että kirkossa on ongelma!...

Sovussa Raamatun kanssa

Kaikesta huolimatta tahdon mieluummin olla riidassa ystävien ja piispojen **kuin Uuden testamentin kanssa...**

Kärsiminen opin tähden

Mutta etsin epätoivoisesti piispojen ”kärsimistä opin tähden”, jotain sellaista, mitä lupailaan piispaksivihkimiskaavassa: **”Jos niin käy, että sinä saat kärsiä Jumalan sanan tähden, kun maailma halveksii tervettä oppia, niin on sinun lohdutuksenas, että sinä toimita Jumalan työtä, et omaasi.”...**

Raamattu on väärennetty

On tuskin teologeja, jotka eivät ole väittäneet, että Johanneksen kirjeet ovat **väärennettyjä**, eivätkä apostolisia, mutta jotka siitä huolimatta viittaavat 1.Joh.4:16 lyhyesti sanottuna missä hyvänsä tilanteessa...

Rakkaudellisempi kuin Jeesus

Ei kukaan meistä liene erityisen onnellinen iankaikkisen kadotuksen opista, mutta koska on tosiasia, että Uusi testamentti – sekä Jeesus että hänen apostolinsa – opettaa näin, niin olisi groteskia, että hänen kirkkonsa yrittää olla **rakkaudellisempia kuin hän** ja hankkiutuu eroon helvetistä.

Liberaaliteologit – Jumalan pilkkaajia

Raamattukritiikki on tästä huolimatta **elävän Jumalan pilkkaamista**. Ennen kaikkea se on pirstonut kirkkomme ja riistänyt uskon lukemattomilta. Se on tehnyt paimenista susia ja ryöväreitä sekä hajottanut ja pirstonut Jumalan laumaa. Toivon, että jos tämän konferenssin aikana kutsumme toisiamme kirkkotaisteluun, niin se voidaan toteuttaa vain **parannuksen etumerkein!**...

Maallikojen arvokas virka

Maallikot hyödyttäisivät meidän teologien viranhoitoa parhaalla mahdollisella tavalla, mikäli eivät luottaisi meihin ilman muuta. Heidän pitäisi aina Pyhän Raamatun perusteella **asettaa meidät vastuuseen julistuksestamme**, opetuksestamme ja elämästämme. Heidän ei pitäisi koskaan hyväksyä sitä mitä sanomme vain siksi, että olemme teologeja... Mutta nyt ovat asiat toisin: kohtaamme jatkuvasti maallikoita, jotka sanovat yhdestä ja toisesta vaikeasta kysymyksestä: *”Siitä meillä ei ole mitään mielipidettä, koska teologitkaan eivät kykene selvittämään sitä.”*...

Luther:

*”Kristus menettelee näet juuri päinvastoin: hän ottaa sekä oikeuden että vallan arvostella oppia piispoilta, oppineilta ja kirkolliskokouksilta, ja antaa sen jokaiselle. Nyt se kuuluu kaikille kristityille. Hän sanoo nimittäin Joh.10: `Minun lampaani kuulevat minun ääntäni...` Tästä sinä näet selvästi kenellä on oikeus arvostella oppia. Piispoilla, paaveilla, oppineilla ja jokaisella on oikeus opettaa, mutta **lampaiden pitää arvostella, onko se Kristuksen ääni vai vieraan ääni.**”*

Paimenen pyhä virka

Vain harva seurakuntalainen on pastori, paimen. Jumala on asettanut pyhän saarnaviran, **joka tekee paimenesta jotain muuta ja enemmän kuin lampaan laumassa**. Jos tätä pyhää virkaa hoidetaan raamatullisessa totuudessa ja rakkaudessa oikealla vihalla ja kristillisellä pelolla harhaan joutumisesta, silloin seurakunnistamme tulee todellisesti pyhä papisto! Silloin seurakuntalaiset myös alkavat tehdä sitä, mikä on lähes tuntematonta tänä päivänä eli **arvostella oppia**. He alkavat arvostella, opettavatko teologit Kristuksen vai vieraan äänellä. He uskaltavat myös astua esiin opastajiaan ja eksyttäjiään vastaan.

Riita on välttämätön

Mutta jos riita on oleva, niin sen pitää olla julkinen. Niin, estäköön Jumala kirkkoamme tulemasta rauhan paikaksi niin kauan kuin sen papit eivät tahdo puhua Jumalan sanan mukaisesti. Olisi hyvä, jos voisimme riidellä kanssaihmisinä, erehtyvinä syntisinä. Riita täytyy kuitenkin riidellä, **muuten kirkko kuolee käsiimme**.